

Underbilag 6 til bilag 2.

Spørgsmål 6.

Vedrørende importregulering og prisregulering.

Fodtøj er for tiden importreguleret så vidt, at konkurrencen udefra formentlig er uden betydning.

Det ønskes derfor oplyst, hvilke bestemmelser i lovforslaget monopoltilsynet på grund af importreguleringen vil kunne bringe i anvendelse overfor produktionen af og omsætningen med fodtøj, bl. a. om branchens fortjeneste, effektivitet, varekvaliteter og omkostninger kan underkastes monopoltilsynets skøn, og om monopoltilsynet i givet fald kan fastsætte maksimalpriser og maksimalavancer i de forskellige led. Det ønskes ikke oplyst, hvorledes prisforholdene på fodtøj er ordnet nu, men alene de beføjelser, lovforslaget giver monopoltilsynet.

Besvarelse:

Forholdene indenfor skotøjsbranchen er præget af, at der findes godt 200 skotøjsfabrikker her i landet, og at ingen af dem fremstiller over 10 pct. af den samlede skotøjsproduktion. Bortset fra gummifodtøj, jfr. nedenfor, har prisdirektoratet ikke oplysning om, at der indenfor dette område findes bruttopriser eller andre former for pris- eller avancebinding. Det kan i denne forbindelse oplyses, at den sidste avancebegrænsende foranstaltning for skotøj (maksimaldetailavancer) ophævedes pr. 31. maj 1953 samtidig med udløbet af skotøjsrabatmærkernes gyldighedsperiode. Priskontrolrådets beslutning om ophævelsen var navnlig motiveret ved, at konkurrencen indenfor området på baggrund af den tilfredsstillende forsyningssituation måtte anses for at være tilstrækkelig virksom til at sikre en fri prisdannelse. Krigs- og efterkrigstidens pris- og avancemæssige restriktioner var ikke begrundet i branchens struktur, men i den svigtende forsyning med

de til skotøjsfabrikationen fornødne materialer.

Efter de således foreliggende oplysninger vil monopoltilsynet ikke som følge af importreguleringen kunne bringe reguleringsbestemmelserne efter lovforslaget i anvendelse overfor fodtøj.

Man skal dog gøre opmærksom på, at der indenfor branchen er registreret en aftale mellem medlemmerne af Skotøjsbranchens merkantile Sammenslutning (registr. nr. 6). Priskontrolrådet har igennem årene beskæftiget sig en del med denne aftale, som nærmer sig en egentlig etableringskontrol i skotøjsdetailhandelen og derfor vil falde ind under lovforslagets § 10. Om de ændringer, der på radets foranledning er gennemført, henvises til priskontrolrådets beretning 1938—43, side 35 ff.

Med hensyn til *gummifodtøj* skal oplyses, at fremstillingen af denne art fodtøj er koncentreret på to virksomheder, der hver dækker omtrent halvdelen af landets forsyning. Som følge af, at begge virksomheder må siges at udøve en væsentlig indflydelse på prisforholdene på dette område, er de registreret i henhold til prisaftalelovens § 6, 1. stk. Der eksisterer, såvidt prisdirektoratet bekendt, ingen aftaler mellem de to virksomheder.

Den ene af dem har fastsat bindende bruttopriser ved salg til forbruger for sine produkter. En sådan bestemmelse vil være omfattet af reglen i lovforslagets § 11, stk. 1.

Den anden virksomhed har fastsat vejledende bruttopriser ved salg til detaillist, en bestemmelse, der vil være at henføre under lovforslagets § 6, 2. stk.

Endvidere må det antages, at monopoltilsynet overfor de to nævnte virksomheder er beføjet til at gøre brug af forskrifterne i lovforslagets §§ 12 og 13, såfremt misbrug konstateres, men også efter den gældende lov og 1937-loven ville man kunne gribe ind i så tilfælde.